

Adrienn története:

Az én történetem kb. 3.5 évvel kezdődött. 4-5 havonta menstruáció alkalmával nagyon nagy fájdalmaim voltak, teljes munka és mozgásképtelenség jellemezte a ciklusaim első két napját. Mindig azt mondták ez normális, így tűrtem.

Kb. 2 évig szenvedtem, mikor már a rosszulléteimet hányás is kísérte. Ez kellett ahhoz, hogy orvoshoz forduljak. Mar ekkor elkezdtem az internetet böngészni, és endometriózisra gyanakodtam, mivel a 11 tünetből 9 megvolt nálam. Ezt hamarosan az orvos is megerősítette, és mielőbbi műtétet javasolt. Közben felvettem a kapcsolatot Tündével, aki segített megérteni a betegség jellegét és, hogy van esély a gyógyulásra. Ezt jó volt hallani, miután az orvosok tehetetlenek, csak találgatnak. Megkaptam az egyedi étrendem, illetve az ARWEN tornát elsajátítottam, ami nem volt egyszerű, mivel külföldön élek.

Nagyon nagy változás volt az étrend, nagy körültekintést és türelmet igényelt, de nem adtam fel, ahogy tudtam, úgy álltam át az étrendre. Az ARWEN tornát pedig imádom. Nagyon kellemes és szuper stresszoldó. Az első pozitívum az volt, hogy az esedékes rosszullétem elmaradt.

Tünde nem javasolta a műtétet, én mégis elmentem műtétre, mert már nagyon szerettünk volna kisbabát, és a türelem sosem volt az erősségem. Hiba volt! A műtét eredménye 3. stádiumú endometriózis és mielőbbi lombik javaslat. Én még várni akartam a lombikkal, hittem, hogy spontán is összejöhet. Az diétát nem tartottam, csak éltem, nyaraltunk, próbáltam elfelejteni az egészet. A műtét utáni 8. hónapban elmentem újra uh-ra, mert csak nem akart jönni még a baba. A diagnózis: mindkét petefészkelem fel van tapadva, egyik sem mobilis, az endo kiújult, endos ciszták stb. ... A műtét szövődménye újabb hegek. Teljesen összetörtem. És ezen a napon jött a fordulat az életembe. Adtam magamnak egy napot az önsajnálatra és elfogadtam az endometriózist! Többé nem kérdeztem, miért én? Mit ártottam? Nincs több önsajnálat, ekkor álltam igazán készen a változásra és a lombikra. A teljes diétát tartottam és a torna majdnem minden nap. Készültem a lombik előtti konzultációra. Az új diagnózis: az endos ciszták eltűntek, egyetlen egy feltehetően bevérzett ciszta (a többi felszívódott), és mindkét petefészkelem mobilis. Egy hónap szigorú diéta és ARWEN torna alatt ekkora változás, pusztán az étrend és a torna segítségével. Teljes igazolást nyert nálam, hogy jó úton vagyok. A műtét nem megoldás. csak ideiglenes tüneti kezelés, hosszú távon nem segít.

Egészen a lombikig diétáztam és tornáztam, a lombik megkezdésekor kicsit változott az étrendem, de kb. 70-80 %-ban tartottam, és végigtornáztam egészen a beültetés utáni 10. napig.

És megtörtént a csoda, 3,5 év sikertelen próbálkozás és 2 év szenvedés után pozitívat teszteltem. Ma már egy boldog 17. hetes kismama vagyok.

A véleményem, hogy valóban az étrend, az ARWEN torna és a stresszmentes élet tényleg kell a gyógyuláshoz, és működik. Az önsajnálat nem segít, el kell fogadni a betegséget és tenni a gyógyulásért. A mi testünk, a mi életünk, a mi felelősségünk. Egy beteg világban élünk, a sok műétel, a sok cukor, a hormonok és az adalékok az ételekben mind csak "fertőzi" a testünk. Az endometriózis nem is betegség, inkább egy tünet, egy jelzés, a test segélykiáltása, hogy valami nincs rendben. És lehet tenni ellene, meg lehet gyógyulni belőle, de ne várjunk csodát, tegyünk mi magunk csodát, hagyjuk, hogy a testünk meggyógyíthassa önmagát.

Kívánok minden endosnak mielőbbi gyógyulást, és a babára vágyóknak, mielőbbi pozitív tesztet és kitaratást!